

Ohlášky – neděle 15. 6. 2025

Dnes prožíváme **Slavnost Nejsvětější Trojice**.

- Sobota 21. 6. – **Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka**
- Příští neděle 22. 6. 2025 bude **Slavnost Těla a Krve Páně** (přesunuta ze čtvrtku).
- Tuto neděli ve **14:00 poutní mše sv. v Sulejovicích** a následně malé posezení před kostelem. Ranní mše sv. v 8:00 tuto neděli nebude.
- 20.6.25 14:00–18:00 Charita Lovosice pořádá **Hurá na prázdniny – odpoledne her pro děti** a rodiče. V lesoparku **Osmička Lovosice**
- V pátek 20. 6. 2025 v 18:00 **poslední letošní Chvály – u Sauny** v přírodě.
- V neděli 22. 6. 2025 budeme při mši svaté dětem, které chodili na náboženství, **předávat osvědčení**. Tak prosím rodiče i děti, aby si na to vyhradili čas a přišli.
- V neděli 22. 6. 2025 také oslavíme **Slavnost Těla a Krve Páně**. Pokud počasí dovolí, tak bude **průvod na náměstí**.
- 18.07 - 27.07. 25 se koní **Letní setkání Školy Marie** – škola křesťanského života v Koclířově u Svitav. Přihlašování na <https://www.skolamarie.cz/akce>. Pro ty kdo ještě nezaznamenali existenci této zajímavé akce, bližší informace na faře.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Biblí v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
čtvrtek od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořík SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 29 (2025)
15. 6. 2025

Slavnost Nejsvětější Trojice

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

56. Milosrdenství (Nejkrásnější jméno Boží lásky) II

Dobrodiní a životní soulad (2. část)

... Modleme se za Terezino prorocké dílo. Buďme si jisti, že být chudý mezi chudými, to je něco, čemu Bůh žehná. Opustila svůj řád, aby založila jiný. Pracovala v těch nejchudších čtvrtích. Jednou večer objevila v ulicích Kalkaty umírající ženu, které už krysy ožíraly nohy. Po jejím rozhodnutí – ne dát jí jídlo, ale pomoci jí zemřít – následovalo další rozhodnutí a čin – založila hospic. Shromažďovala ty, kteří už přešli do hájemství smrti. Ovazovala jim rány a byla s těmi, pro které už nebylo jiného východiska. Lidské utrpení už nemůže být větší a větší nemůže být ani lidská láska. Je to neobyčejný projev milosrdenství.

Služebník milosrdenství

Alžírská církev mě v roce 1965 udělala knězem. Opustil jsem tu milovanou zemi v roce 1970 a odjel do Francie. Měl jsem od církve poslání pokračovat ve svém díle v ulicích Paříže. Od té doby spadám do pařížské diecéze. Ta mě přijala i s mým darem vychovávat, který jsem objevil v Alžírsku. Alžírští kněží mají jednu z nejnáročnějších služeb na světě. Nenápadně se připojit k jejich každoročnímu setkání je pro mě povinnost, kterou mi velí solidarita. Zůstávají z lásky. Každý rok se k nim na pět dní připojím. Rozhodli se spojit svůj život s životy bezpočtu Alžíranů, kteří každý den prožívají jako noční můru. Každého straší představa bomby ukryté v bedýnce od zeleniny nebo nože, který vás podřízne jako jehně. Žijí v nepopsatelném utrpení. Pro křesťana je nezbytná solidarita se všemi, z každé země, každé kultury, každého vyznání. Alžírští kněží by mohli odejít třeba hned, kdyby chtěli. Většina jich pochází z Evropy. Jsou nuceni, aby zemi opustili. Ale zůstávají. Jsou ze stejného těsta jako mniši z Tibérine – žijí šílenou, absolutní láskou. Jeden z nich mi řekl: „Alžírsko je moje církev.“ Rozhodli se žít v alžírském rytmu. Hrozné masakry, které připravily o život devatenáct katolických řeholníků, je neděsí. Jejich diskrétní, nenápadná přítomnost slouží muslimskému lidu, který je respektuje a miluje. Jsou to viditelní svědkové nejušlechtlejšího poslání církve – nezištné lásky. Sedm useknutých hlav mnichů z

Tibérine to jasně ukazuje. Byl jsem na jejich pohřbu – jedinečná chvíle v mém životě. Jedna alžírská učitelka na pohřbu Pierra Claverieho, biskupa z Oranu, vydala své svědectví. Podstoupila tím velké riziko: „Jsem muslimská dcera Pierra Claverieho, byl to můj otec, můj bratr, můj přítel.“ Toto gesto a mnohá další pomáhají zachránit Alžírsko. Přítomnost křesťanů je tam velmi důležitá. Přiletěl jsem do Alžíru ve velmi rozbourané době. Měl jsem skutečně strach. Byla to doba extrémního napětí, vyděšené, sevřené tváře se podobaly maskám. V mnoha očích byla patrná úzkost. Ale lidé v zemi byli rádi, že žijí. V noci jsem slyšel ty, kteří slavili na vesnicích svatby. Viděl jsem dívky bez šátku a dívky se šátkem. Viděl jsem dálnici nacpanou auty. Alžírané velmi baží po životě a chtějí mluvit. Můj starý přítel Abderrhaman mi vyprávěl, jak při jednom zabíjení přišlo o život jeho čtyřiaadvacet bratranců. A o mnoha dalších hrůzách. Řekl mi: „Bylo by třeba vrahy pozabíjet.“ Tak jsem mu připomněl, co znamená jeho jméno – Abderrhaman je „Služebník milosrdenství“. Mystické islámské texty neustále líčí Boží milosrdenství. V Bibli stejně jako v Koránu Bůh zůstává pánem milosrdenství. Dalil Boubakeur, rektor pařížské mešity, řekl: „Boží milosrdenství zakazuje muslimům ztrácet naději.“ Líbilo se mi, když alžírský prezident Bouteflika vymyslel slavný „zákon shody“. Požádal islamistické zabijáky, aby odevzdali zbraně. „Jen ti, kteří mají na ruku krev, budou souzeni,“ upřesnil. Nedošlo k tomu. Bývalí zabijáci se vrátili domů bez soudu. A to alžírský lid dostalo do kolen. Lidé se nemůžou vyrovnat s prožitými hrůzami, pokud vrahové nebudou odsouzeni. Naopak v Jihoafrické republice Nelson Mandela požadoval, aby zabijáci z období apartheidu byli odsouzeni a doznali své zločiny, než dojde k amnestii. To je dokonalý křesťanský postoj, který může být příkladem pro celý svět. Připomněl jsem svému příteli Abderrhamanovi: „Bůh odpouští všechny hříchy. Je milosrdný.“ (Korán, 32,53). Když jsem od něj odcházel, poděkoval mi, že jsem ta slova řekl před jeho třemi dětmi. Jediné, co každého člověka pozvedá k získání svobody tváří v tvář hrůzám, které jsou nám v naší době nabitě informacemi předkládány, je modlitba a milosrdenství. Nemáme nikoho odsuzovat. Pomáhejme našim alžírským bratrům a sestrám, pišme jim, podporujme a je a řekněme jim o svém přátelství. Slovo „milosrdenství“ je nejkrásnějším

označením Boží lásky. (z knihy Guye Gilberta *Evangelium podle svatého Iotra – 5. kapitola Posiluj svou spiritualitu*)

Texty k rozjímání – 11. týden v mezidobí

Neděle 15. 6. – Jan 16,12-15: Bůh žije láskou, to je jádro jeho štěstí, radosti, to je gejzír života, který stále chrlí nové a nové impulzy. Nebe doslova tepe životem. Nejde ale o falešnou, lacinou lásku. Jde o čistou pravdu, o absolutní dobro, které sdílí jednotlivé osoby Trojice. V takovém vzájemném sdílení není nic tabu a ani žádná z osob Trojice si nemusí schovávat něco „jen pro sebe“. Sdílí všechno. K tomuto důvěrnému přátelství Boha jsme pozváni i my.

Pondělí 16. 6. – Mt 5,38-42: Nemohu se zříci povinnosti zasadit se o spravedlnost. Nemám reagovat na zlo stupňováním, ale odporovat zlu dobrem!

Úterý 17. 6. – 2 Kor 8,1-9: Kéž se dokážu s druhými dělit! Kéž mi to přináší radost. I v tom se stanu podobným samotnému Kristu.

Středa 18. 6. – 2 Kor 9,6-11: Pavlova přimluva za chudou komunitu v Jeruzalémě je výzvou i k naší aktivitě. Nechci se ukolébat lhostejností. Uvědomím si, že žiji v bohaté části světa...

Čtvrtek 19. 6. – 1 Kor 11,1-18: Chci naplnit svůj život důkřesťenstvím za Pánovu přítomnost! Kéž se jeho přebývání mezi námi stane nezbytností, jako denní chléb. A kéž jej pustíme do našich vztahů...

Pátek 20. 6. – 2 Kor 11,18.21b-30: Při výčtu Pavlových strádání mohu vnímat Boží velikost. Tam, kde se církev podobně nasazuje, zakládá a staví svou budoucnost.

Sobota 21. 6. – 2 Kor 12,1-10: Mohu být vděčný, že žiji v době, kdy triumfální dějinná podoba církve odchází. Boží síla se i dnes projevuje spíše ve slabosti...

Neděle 22. 6.

1. čtení: **Gn 14,18-20**

žalm: **Žl 110,1.2.3.4**

2. čtení: **1 Kor 11,23-26**

evangelium: **Lk 9,11b-17**